

først af er blevet udført af udrangeret Materiel fra Statsbanerne. Men nu er det forbundet med Fare at benytte det, og det har sin store Betydning baade i Krigs- og Fredstid saavel ved Mobilisering som ved andre Lejligheder. Det er derfor pinligt for mig, om det nægtes. Jeg skal dernæst omtale en Bevilling vedrørende 1ste Artilleriregiments Kaserne; det er altsaa et Kasernespørgsmaal. Vore Fodfolkskaserne ere indrettede saaledes, at en Mobilisering kan foregaa saa let som muligt, og hvert Kompagni har derfor sin egen Adgang til Munderingskamrene, saa at den Strøm af Mandskab, som kommer og skal iklædes, kan ledes ad forskellige Trapper, saa at de ikke komme i Vejen for hverandre. Det er lignende Adgange, man her ønsker for Mandskabet, ligesom ogsaa Ramper, for at kunne faa Kjøretøjerne hurtig ned. Jeg skal dernæst omtale det Brøndanlæg paa Vestenceinten, hvortil der er forlangt 3,000 Kr. som første Bidrag. Skulde det en Gang komme dertil, at man skal benytte Fæstningen og altsaa have en Besætning derude, vil det være meget generende, at Vandet er i saa stor Afstand fra de Steder, hvor Mandskabet skal opholde sig. Det vil give Anledning til megen Transport af Vand, som vil være generende, ligesom det allerede nu vanskeliggør Vedligeholdelsen af Materiel.

Jeg skal endnu omtale et enkelt lille Spørgsmaal i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger om, at der fra Hærens Side maatte blive taget fornuftige økonomiske Hensyn ved Brugen af Papir. Jeg ser ikke rettere, end at der allerede tages saadanne. Jeg kan saaledes anføre, at i vort Tjenestereglement, som dog er Rettesnor for Hæren, staar udtrykkelig anført, uaar der skal bruges hele, halve eller Kvart-Ark. Jeg tvivler om, at det vilde hjælpe noget, hvis jeg lod udgaa et Paabud om, at man skulde være mere økonomisk med Brugen af Papir. Enhver af os er dog vist temmelig forbavset over den Masse Papir, vi selv bruge mellem Aar og Dag, og for Autoriteterne behøves der Aaret igennem en betydelig Mængde Papir og Journaler. Det gjorde heller ikke noget videre Indtryk paa mig, hvad den ærede Ordfører fortalte om, at en eller anden der havde været ude til Kantonementsøvelse, i et Kvarter havde efterladt noget Papir og sagt: Skidt med det, det skal dog bruges alligevel. Det har formodentlig kun været en flot henkastet Ytring. En Bemærkning af den ærede Ordfører om, at en Del Udgifter paa

Konto M. a. C. maatte kunne afholdes af Vedligeholdelseskontoen, tror jeg allerede at have besvaret, idet jeg har gjort opmærksom paa, at denne Vedligeholdelseskonto paa 40,000 Kr. er overordentlig ringe i og for sig.

Jeg skal derefter vende mig til Bevillingerne paa § 26 og skal der straks udtale, at jeg unægtelig er bleven meget skuffet ved de betydelige Nedsættelser, som der have fundet Sted. Idet jeg berører det samme Punkt, som den ærede Ordfører omtalte, skal jeg udtale, at jeg særlig er bleven skuffet, fordi Bevillingen til Kaserne i Aar er falden bort, uden at dette har øvet nogen Indflydelse paa Størrelsen af de andre Bevillinger. Den ærede Ordfører har givet en fuldstændig rigtig Fremstilling af tidligere Udtalelser om denne Ting. Den ærede Ordfører, der ogsaa var Ordfører den Gang, da disse Kasernebevillinger vare fremme, udtalte netop ved den Lejlighed, at der maatte tages et skønsomt Hensyn til det store Beløb af disse Bevillinger. Den ærede Ordfører udtalte den Gang: „Jeg vil ikke sige, at det fuldt ud skal regnes med, for det vilde jo føre til en Konsekvens, som vi ikke senere ad Aare kunne kendes ved, nemlig, at naar Kaserne gik ud, skulde vi paa de andre Militærbevillinger gaa lige saa meget højere op.“ Men der skulde dog altsaa efter den ærede Ordførers Skøn — og den ærede Ordfører talte der paa Flertallets Vegne — tages et skønsomt Hensyn til disse Kasernebevillinger; men dette skønssomme Hensyn ledede til, at hvad Krigsministeren havde søgt den Gang paa § 26, nemlig omtrent 800,000 Kr., blev nedsat til 343,300 Kr. Da nu Sagen kom frem i Fjor igen, og det drejede sig om den sidste Bevilling til disse Kaserne, udtalte den ærede Ordfører, at noget Hensyn maatte der ogsaa tages til de temmelig betydelige Udgifter til Kaserne. Men dette „noget Hensyn“ bevirkede, at hvad der af den daværende Krigsminister paa § 26 blev forlangt, nemlig Bevillinger paa i alt 758,300 Kr., blev nedsat til 317,800 Kr. Altsaa, i de to Aar, hvor der har været Udgifter til Kaserne, ere Bevillingerne paa § 26 blevne nedsatte til noget over 300,000 Kr.; dette staar i stærk Modsætning til, hvad der har været bevilget de to foregaaende Aar. I 1894—95 blev der bevilget 600,000 Kr., i 1895—96 omtrent 700,000 Kr. Jeg har for øvrigt undersøgt, hvad der til disse ekstraordinære Udgifter paa § 26 er bevilget gennemsnitlig i de sidste 30 Aar. Det beløber sig